

una actitud bel·ligerant. De moment l'avaluació és un mèrit, però més endavant volen que sigui un requisit. Ara es tracta d'experimentar el model amb el professorat que demani ser avaluat i, alhora, anar donant un aire de normalitat al concepte de retribucions lligades a resultats per tal de preparar el terreny per al moment en què es faci el decret que determini el pas dels actuals estadis a graus.

A més, la intervenció directa de les direccions en aquests procediments podria distorsionar els procediments, les valoracions i, finalment, influir en el comportament del professorat, que serà sotmès encara a un major grau de submissió a les direccions i als dictats que imposi el poder econòmic a través de l'OCDE i l'Agència Catalana d'Avaluació.

És evident que l'avaluació del professorat no és cap novetat i no pretén pas millorar les qualitats, aptituds i metodologia dels docents. Als mateixos documents de la Fundació Jaume Bofill, que tracta d'inspirar la política educativa del Departament, s'hi considera que cal apostar més per la qualitat dels docents que per la seva quantitat. En altres paraules, que indueixen les retallades en professorat d'acord amb la filosofia neoliberal, que busca degradar els serveis públics.

De fet, en el camp acadèmic, organismes com l'OCDE tracten d'influir sobre els Estats per tal d'implementar estructuralment sistemes que avaluin el professorat, amb conseqüències de caràcter administratiu, de condicions laborals i salarials. La idea és aplicar sistemes d'indicadors que provenen del món empresarial i de la gestió de recursos humans en l'àmbit escolar.

El problema, com resulta obvi, són les dificultats de fer quantificables aspectes tan intangibles com l'educació, la cultura, la motivació o la qualitat educativa. De fet, ja hi ha diverses experiències d'avaluació docent que han estat molt qüestionades des del món acadèmic i que en molts casos han acabat tenint conseqüències contraproductives (REQUADRES).

EL FRACÀS DELS INCENTIVS ECONÒMICS A ANDALUSIA

El 2007 la Junta d'Andalusia va proposar un sistema, el "Plan de calidad y mejora", pel qual els docents podien rebre fins a 7.000 euros de complement econòmic en el cas que es comprometessin a millorar els resultats de l'alumnat. Es tractava d'una mesura prevista a la Llei d'Educació d'Andalusia, i avalada per CCOO, UGT i ANPE, que tanmateix va indignar els docents, que van interpretar-la com un intent de suborn, com una fórmula subtil d'assenyalar la culpabilitat del professorat i com un exemple del fracàs de les polítiques educatives a l'hora d'intentar aixecar uns nivells educatius massa vinculats a l'estructura sociològica d'Andalusia. El Tribunal Suprem va rebutjar-lo jurídicament, encara que la principal oposició tingué lloc als centres, ja que pràcticament cap s'hi sumà. El conjunt de crítiques, la desautorització judicial i el boicot docent van acabar per enterrar la iniciativa el 2013.

LA INSTAURACIÓ DE SISTEMES D'AVALUACIÓ PROVOCA FRAU A CHICAGO

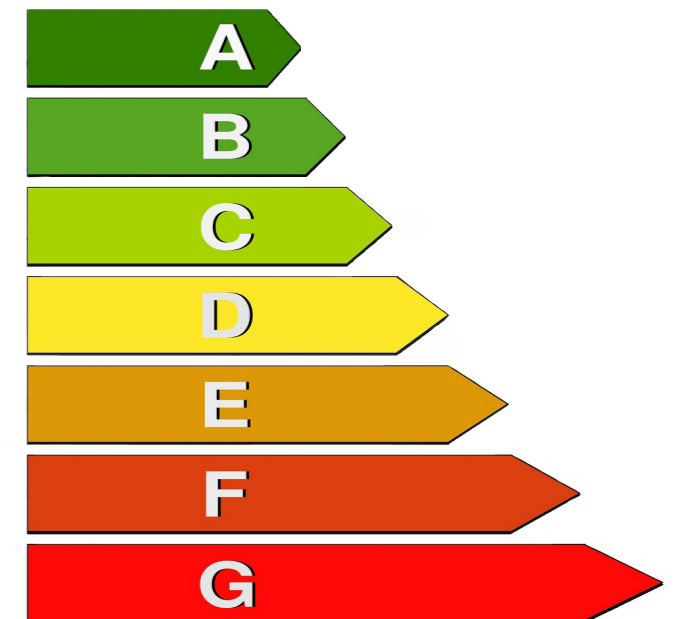
El 1996, amb la voluntat de millorar els nivells, les escoles públiques de Chicago van implementar un sofisticat sistema d'avaluació dels resultats de l'alumnat que comportava sancions i recompenses per als docents. De manera immediata s'observà una millora i els responsables del sistema van considerar que la seva iniciativa tenia èxit. Tanmateix, amb l'aplicació d'un algoritme, uns matemàtics van detectar que el que havia passat era que un percentatge significatiu de docents simplement cometien frau. De fet, el que promovien els incentius en educació era l'aparició de comportaments corruptes, alhora que van crear un ambient de desconfiança a les escoles que, un cop descobert el frau, va provocar que en els anys posteriors els resultats educatius es deterioressin. La història és recollida al llibre *Freakonomics*, en el qual els economistes Steven Levitt i Stephan Dubner van demostrar la perversió dels incentius econòmics en les institucions públiques.

QUÈ HA FET USTEC-STE'S PER ATURAR AQUESTA CAMPANYA DE L'AVALUACIÓ DEL PROFESSORAT PER ASSOLIR ESTADIS?

A finals del primer trimestre i coemnçament del segon trimestre del curs passat (2015-2016), vam fer una campanya intensiva d'informació al professorat perquè fes boicot a demanar ser avaluat en la modalitat d'haver participat en la millora de resultats del centre o bé en la modalitat d'avaluació individual. L'objectiu era aconseguir fer fracassar aquesta mesura visualitzant que el professorat no estava d'acord amb aquest tipus d'avaluacions lligades a les retribucions i així començar a posar pals a les rodes a un Departament que vol acabar vinculant de manera obligatòria les retribucions del professorat als resultats.

Els efectes d'aquesta campanya d'USTEC-STE'S en contra d'aquest model d'avaluació han estat més que evidents: segons les dades de la mateixa Administració, d'un total de vora

70.000 docents, només 1.317 docents catalans van demanar de ser avaluats i d'aquests més de la meitat hi van renunciar posteriorment, de manera que només 523 professors i professores (523 per la modalitat de centre i 14 per la modalitat individual) van ser finalment avaluats. Aquestes xifres demostren clarament que el professorat no està interessat que prosperi un model d'avaluació lligat a les retribucions.

CONTINUEM LA LLUITA

Les Administracions estan determinades a imposar aquest model d'avaluació. Tant la LOMCE com la LEC van per aquesta via, per la qual cosa cal continuar un any més aquesta lluita per aconseguir que es retiri aquesta mesura. La baixa participació del professorat en aquesta modalitat d'avaluació el curs 2016-2017 ens dona la raó i ens anima a continuar.

És per això que us demanem que durant el període que s'obre al febrer-març de 2017, feu també boicot a l'avaluació lligada als estadis fins que es retiri la mesura.

Cal estar preparats per mobilitzar-nos en cas que s'instauri un sistema discriminatori que faci que les remuneracions i les condicions laborals del professorat depenguin de la subjectivitat de l'Administració o de les direccions. USTEC-STE'S està i estarà al costat del professorat per proposar totes aquelles formes de lluita que, en cada moment, es creguin adients i promourà la unitat sindical.